

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnus, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

XIX. Die Martii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

Itinera.

ctuum amoris Dei perquam maximè studiosus. Pedes, etiam ætate ingravescente, sex, septemque leucas exantlabat, morbis postea & multis gravibus tolerantia magnâ ferendis planè insignis; paulò post diuinum sacrificium peractum; paralyti, ac secutâ breui morte prostratus est.

P. IOANNES IACOBVS ROCHE.

Gallus Ca-
durci. 18.
Mar. 1632.
æt. 60.
Soc. 37.

Eucharistia
desiderata.

Fiat colloq.

EX Aniciensi Canonico Societati nomen dedit. Constat, inquit de illo literæ, illum Iuuenili ætate, cum ex morbo in extremis ageret, Eucharistiam sibi dari enixè flagitasse, spe ac fiducia exorandæ à Christo sanitatis, nec temerè: magno siquidem medicorum animam pœnè agenti adstantium stupore, penitus conualuit. Diuino amore adedò æstuabat, ut inter colloquendum scintillæ aliquando illi erumpere, ac ipse sui compos minimè videretur, ij verò tam nostri quàm extrinseci qui eum audiebant, sentirent se maximoperè commoueri. Diuino IESV nomini dulcissimè pronuntiando fuit impensè addictus.

P. ALPHONSVS GUERRERUS.

HISPANIS nobilibus, & opulentis natalibus ortus Mexici, perpetuum paupertatis, & humilitatis fuit speculum in Societate in qua Crucifixum è collo pendente gestabat semper ad pectus. Inter orandum in medio cubiculi, repertus est ab excitatore manè à terra sublimis. Tempus omne particulatim in horas, & earum partes, occupationesque diuiserat; Ægrorum adedò amans, ut cum pro nulla re alia voluerit facultatem generalem, pro hoc solo obtinuerit; ut ægros posset inuifere. Æger ipse gratias Deo agebat, & illud identidem repetebat: *Domini sumus, Domini sumus*. Tandem; valde, inquit sitio, sed gratias Deo quòd eam ad lucidos illos riuos & salientes ex Paradiso. Tum se in lecto tanquam moriturus composuit, & socios qui aderant citra sollicitudinem esse, quietè dormire, nec nisi accersitos reuerti ad se, iussit. Ita manè repertus est, iam requieuisse in pace.

Indus Me-
xici. 18.
Mar. 1640.

Crucif.

Oratio.

Tempus.

Infirmis.

Mors.

XIX. DIE MARTII.

MICHAEL VICTOR COADIUT.

Getmanus
Foroliuij 19.
Mar. 1624.
æt. 56.
Soc. 23.

Charitas.

SINGULARE in Charitate erga ægros, Sin reuerentia erga sanos, in eximia erga Beatam Virginem & cœlites pietate, omnis virtutis exemplum fuit Michael. Venetijs mirabili accuratione seruiuit ægro cuidam nostro; cuius morbi diuturni, & plures & graues robustissimum quemuis poterant fatigare. Fecit id ille sine stomacho,

sine querela, constanter vsque ad finem; & morbum ipse ab illo, quo postea semper consistebatur, contraxit; vsque ad vitæ discrimen adductus. Et tamen etiam ita ut deinceps erat infirmis viribus, non minus quàm sani Coadiutores laborabat: nunquam extra prandium & cœnam visus comedere qualicumque laboris obrentu, aut coadiutorum vires restaurantium exemplo, aut humano quocunque respectu. Ipse illis ieiunus ministrabat. Supremo in morbo vltimum diem

Temperantia
in cibo.

diem suum aiunt visum esse animo prælagire, dicente sub ipsam eius mortem præfecto rerum spiritualium, ut extremi temporis particulas diuino amori crebrius repetendo, impensè impenderet, gratias ageret, seque illius voluntari vndeque offerret, Collecto ad ea quæ iubebatur præstanda animo quieuit: mox hilaritate suauissimâ dixit videre se Beatissimam Virginem, Sanctum Ioachim, SS. Angelos aduentantes. Plura dicentem, seu dicere linguâ, mortuali quodam sono iam balbâ, eoque non sat intellectâ molientem, fugiens vita deseruit.

P. P E T R V S C O T O N U S.

Cum Taurini adolescens literis daret operam, Angelus custos veruisse fertur illum ad balneum, seu ad aquas descendere lauandi causâ; & eodem die illo ipso in loco, duo adolescentes occulto in aquis vortice absorpti sunt. Aliâ quoque fama est, Angelum iuuenis equo vecti specie illi præiuisse, ne in vado periculum vitæ subiret: suum item, ac suorum Custodes Angelos illi sæpè conspectos, eum docuisse multa quæ ad eos pertinebant, quos ipse in spiritu gubernabat. Aronæ tyrocinium posuit: Mediolani Philosophiæ, Romæ ac Lugduni Theologiæ operam nauauit. Virginitatem humilitate tuebatur, & Deiparæ, S. Iosephi, Angelorumque præsidio: atque hi quidem, illi coxas casto funiculo arctissimè adstrinxisse feruntur, vestigio etiam post annos 40. conspecto & agnito. In oppidulo quodam rusticis operam sedulam dabat. Ibidem visus, etiam à nobilioribus & aulicis, est non semel inter orandum corpore toto radijs vndequa-

que circumdatus. Et tunc illum dæmon variè tentare orantem cœpit; ac licet victus à Petro sit, sæpius tamen reuersus est, hæreticis quoque in illius necem non semel concitatis. Mas-silia aiunt eum in templo interrogasse; ecquis esset quidam (quem ipse digito monstrabat, quemque prægrandi bufonis capite horrendum videbat) istic præsens. Responsum est; esse Ludouicum Gaufridium, Is Ludouicus postea magiæ ac obscœnorum sceclerum pœnas flammis exustus dedit, magnus veterator, Confessarij ob-tentu, & spurcus hypocrita in fœminis selectioribus ad Confessionalem suam sedem per arcana lenocinia pertrahendis. Henrico IV. Regi à Concionibus, tum à Confessionibus fuit: à quo destinatum sibi Arelaten-sis Archiepiscopatus insulam, & impetrandam à Pontifice purpuram, dextrè, religiosè, constanterque reiecit. Delphinum educauit; eundemque postea confitentem audiuit; ac pro concione ab eodem auditus est, donec optatam ab aula quietem impetravit. A morte confestim Valentia, Rodumæ, Parisijs à pluribus luce mirâ illustris conspectus fertur. Ante diuinum sacrificium quotidie confirebatur, & Martyrologium legebat; ut se ope Sanctorum illi Sacrificio præpararet. In ipso sacrificio consilium à Deo de rebus agendis capiebat. Vnde ad sacrificandum euntis, vox fuit: *Eamus ad consilium*: Diuinum officium attentione plurimâ, & non nisi de genibus, recitabat. Virtus illi tam ardens, tam solida, ut eam ne aula quidem suis artibus, fauore, inuidiâ, odio, amore, labefactarit. Vulgo *bonus aula Angelus* dicebatur. Multa de illo admiratione, plura imitatione digna dabit annus 1626.

Legi hisce iam perscriptis, impressam à P. Rouerio eius vitam, è qua hæc

S. S. S.

Beatissima
Virgo.
Angeli.
S. Ioachim.

Gallus Parisijs.
19. Mar.
1626.
ætat. 63.
Soc. 43.

Ang. eustor.

Pater spirit.

Castitas.

Oratio.

Sacrificium

Oratio

Angelus
aulæ

hæc pauca delibo, illis quæ iam dixi omisissis. Romæ P. Bobadilla, vnus è primis Societatis decemuiris, Petrum Cotonum tunc Theologiæ auditorem amanter complexus, Hic, aiebat, Galus pluri erit quàm decem Hispani. Fama vulgavit, hæreticum Petro de Eucharistia pro concione audiro, dixisse visum sibi splendidum paruulum ex aræ tabernaculo prodeuntem ac inambulantiem: & hisce auditis ac visis orthodoxæ fidei manus dedisse. Cum anno 1604. 13. Ian. à sicario vulneraretur, ait visam à pia fœmina tunc absente DEIPARAM suâ manu manum sicarij ne vulnus altius imprimeret auertentem. Sub idem tempus quo diem Parisijs obiit, Nanciej demon ex energumena lætus dixit: mortuum esse Cotonum.

Illud quoque de illo famâ increbuit, quodd Valentia Segalaunorum, loco Parisijs 118. leucis distito, Petrus postero die mortis, matronæ piæ se conspiciendum splendore magno præbuerit: quodd Rodumnæ Antonia Miela fœmina multâ virtute illustris, proximis ante Cotonum mortem diebus lucem languidam, suggestum in aëre ac sedentem in illo virum puerili quadam venustate in facie floridum, sceproque insignem viderit; Cotonumque sibi à morte spectabilem ac ea ita explicantem audierit vt diceret, lucis pallorem indicem fuisse mortis; suggestum in aëre. doctrinam cælestem; puerilem in facie venustatem, innocentia symbolum; sceprum denique notam fuisse recti consilij in conscientijs gubernandis. Quodd ibidem Ioanna Marelia Virgo à virtute impensè clara fidemque commerita, mortis eius ignara, illum videre sibi sit visa fulgore aureo collucentem, aureoque in throno cum maiestate regia & cultu confidentem, ac sagittas flammeas versus SS. Eucharistiæ Sacramentum

iaculantem. Et vesperi mors Cotonum illi est nunciata. Ibidem Anna Vitella vidua longè pijsissima visa sibi esse Parisijs, ac videre Cotonum è cælo candidatum delabi ad locum in quo eius cadauer iacebat, gratiasque agere suo corpori prolixè, quodd tam vtilem ac facilem sibi operam ad salutem præbuisset: tum inter IESVM, MARIAM, IOSEPHVM ad cælos remigrasse. Pergit Rouerius vitæ autor; aitque illum Parisijs à quodam conspectum cælos penetraret alium ad eius corpus in feretro collocatum orantem vidisse P. Cotonum concionali veste stolaque amicti speciem, gemmis tam in veste quàm in stolâ perlatis lucentibus. Cuiusdam qui ei diuinis operato sermiorat, dixit illum terro quodam odore forduisse toto tempore sacrificij, adeoque autor illi fuit vt conscientiam expiaret. Falsus est alter se impuro oculorum coniectu fœdatum sacrificio ministrasse. Omittoper multa quæ laudatus autor affert de ijs qui se à Deo incolumitatem recepisse grati testati sunt per Cotonum preces. Etiam imago DEIPARÆ (quam ille dono cuiquam dederat, eidemque inscripserat, orapro Petro Cotonum) ægræ mulieris capiti admota febrem ab illa somni hæctenus diu noctuque experte dispulit, somnumque illi conciliauit; plures autem à dolore capitis liberauit; id quodd quidem ego ad DEIPARAM potius quàm ad Cotonum retulerim. Adeo plenus erat suauissimæ charitatis, vt Henricus Magnus Gall. Rex dictitaret: Cotonus de nemine malè censet; & nemini vnquam succenset. Mirificè dissimulabat, excusabat, tegebat si quid perperam ab aliquo factum audiret, ingenio planè miti, miraque prudentiâ, sui que demissione, quicquid vel ab alijs vel à Rege ipso honoraretur. Idem Henricus IV. Rex anno 1603. die S. Thomæ Apostoli P. Cotonum

Euchar.

2 V.

20. Martij.

Mors.

Euch.

Corpus.

Mortif. Casta.

Sacrum. Oculi.

Castitas.

2 V.

Charitas.

11. Dec.

Hispani
Baez.
Mar. 6.
xat 4.
Soc. 16.Christi
Pastor.
Mortif.
Humili

Euchar.

Iesus in

Lustra
Goz.
Mar. 1.
xat 5.
Soc. 38.

Istiner

num Regio in curru è Regia vestum eduxit, ac per celeberrima Urbis loca circumuectum ad primarij templi ostium inter tubas tympanaque strepentina comiter adduxit, & regiâ suâ manu illi porrectâ eum suggesto vt ad concionem diceret, amanter admonit. Hæc, atque his plura videri possunt in eius vita nuper in lucem data Lugduni.

BARTHOLOMÆVS SANCHEZ COAD.

Hispanus
Bæzæ. 19.
Mar. 1617.
ætat 40.
Soc. 16.

Christus
Pastor.
Mortif.
Humilitat.

Eucharist.

Iesus infans.

AB infideli amico, cum dormiret, vulneratus, & in periculum capitis adductus, à Christo (quem pastoris specie sibi præsentem videre est visus) ereptus, nomen Societati dedit: in qua labore ac dirâ se variè affligendi assiduitate excelluit, mortificationes gemmas vocitans; inter quas tamen maioris pretij esse aiebat eas quæ cum aliqua se profundius abijciendi occasione coniunctæ sunt. A sacra Synaxi perceptâ oranti dicunt IESVM paruulum spectabili specie adfuisse; ac Bartholomæum suauissimo eius colloquio, & vulneribus recreatum. Inter cælites præcipuo cultu prosequetur DEIPARAM, S. Iosephum, & S.P. Ignatium.

P. ANTONIVS DE ANDRADE.

Lusitanus
Goz. 19.
Mar. 1634.
ætat 54.
Soc. 18.

Itinera.

AB anno 1600. in Orientis India impiger laborauit. Iter in Tibet suscepit penes Gangem, per cæca, varia, horrida itinera reptabundus inter frigora tam acra vt ei digiti pars congelata deciderit. Tandem in montem excelsum euasit, vbi Gangis nalis est locus. Rex Tiberanus, ad bellum profecturus, ad Antonij se pedes abiecit,

benè sibi ab eo dici petens. Templum *Beatissima Virginis à spe* ibidem cum conderet, ipsi Proceres Tiberani operas adiuuabant. Egro inter summos dolores conspecta DEIPARA dolorem omnem absterfit, cum dixit: *Iam, fili, nihil tibi dolet it amplius.* Veneno demum interijt, in morte iterum DEIPARÆ præsentia & allocutione recreatus. Venenum se illi porrexisse gloriatus est filius cuiusdam, in quem, tanquam suspectum & notatum de hæresi, multa egerat, eratque acturus Antonius à Sacra Inquisitione Deputatus. Depulso, eius nomine ac ope post mortem imploratâ, morbos fama est constans. Ita P. Albertus Mescinski febrem semestrem discussit: & mulier transfuersam in vtero prolem, breui felicique nixu enixa est, ac exempta periculo: alterius tumidum genu ad P. Antonij sepulchrum confestim sanauit. Illud quoque mirum, quod eius cadaver seorsim, ab alijs conditum, in imposito marmore suam effigiem, tanquam coloribus expressam, reliquerit: id quod veneni vi factum existimabant nonnulli; sed aliter sensere, cum effigiem illam è marmore eradi non posse viderunt. At Problema esto, per me licet.

B. V.

Fidelit.

Imago in sepulchro.

P. LOPIVS DE CASTILLO.

IN Triguerienfi Collegio per 51. annos magno virtutis nomine clarus vixit, per quinque supremos vitæ annos Podagra illum lecto affixum tenuit, magno planè voluntatis cum diuinâ contentientis documento. Dicitur per iter in nomine Domini quendam ab annosâ podagra liberasse.

Hispanus
Triguerij.
19. Mart.
1623.

Oratio.
Podagra.

V PETRVS

PETRVS CARDINA-
LIS PAZ MANY
E SOC. IESV.

Hungarus
Posonij. 19.
Mar. 1637.
ætat. 63.

Vocatio.

Edor.

Humilitas.

HVnc virum inter summos viros
fuisse aiunt omnes qui rerū eius Regni
periti sunt. Cum iam Strigoniensem
Archiepiscopum, & sacræ Romanæ
Ecclesiæ presbyterum Cardinalem se
videret nihil de antiqua erga minimos
sociorum familiaritate remisit; aiebat-
que se, in suæ Matris sinu mori velle.
Aliquando Societatis in qua Religiosè
vixisset memor. illachrymatus est suis
splendoribus & dicebat, timere se eti-
am illam felicitatem suam, quā vide-
bat sibi prosperè fluere vniuersa. Illi
debet multos Orthodoxos proceres
Hungaria, quos ille mirabili, tum pa-
lām, tum priuatim dicendi, & libros
de controuersijs peritè Vngaricè sty-
lo culto ac nitido, latineque scribendi
vi, ad veritatis lumen adduxit. Colle-
gium Posoniense, Academiam Tyr-
nauensem, Seminarium seu Col-
legium Alumnorum Pazmanianorum
Viennæ fundauit, Monialium sanctæ
Claræ Cœnobium Posonij extruxit.
In pauperes liberalis, Romæ vno die
pauperi cuidam domui quingentos
aureos, quos Romæ Hungaros vo-
cant, dedit. In Collegio Germano-
Hungarico ijs qui in Vngariam redi-
turi illo egent viaticum perpetuum
assignauit. Humilitate fuit tantā, vt
cum in loco relaxationis verbum
quoddam familiarius dixisset tum
iam Cardinalis quo existimabat quen-
dam è magistris nostris offendi potuis-
se; ab illo postea sevocato, licet nec
offenso veniam flagitarit. Gaudebat
se Varadini in vrbe, ac Regno DESPA-

RÆ Matri sacro natum. Romæ olim
in Collegio Romano Theologiæ ope-
ram dederat. Inde illi præclara Italicæ
quoque linguæ peritia. Latine verò
dicendi & vis & vbertas plena maie-
statis, atque prudentiæ. Vnde à Fer-
dinando secundo Imperatore Romam
ad Pontificem missus, in admiratio-
nem rapuit urbem, ac eos potissimum
qui eum dicentem audiēre. Paulò ante
literas ipsius Ferdinandi secundi Impe-
ratoris manu exaratas acceperat de
Ferdinando tertio creato Romano-
rum Rege, ac illas ad Collegium Tyr-
nauensem miserat, cum breuè post acce-
pto de ipsius Ferdinandi secundi mor-
te nuncio, post fusas acerbis lachry-
mas itineri se accinxit vt seu Ferdi-
nando secundo Parentaret, seu Ter-
tium solaretur. At in itinere illum a-
poplexia, mox verò Posonij mors ex-
cepit, prægressis prius quibusdā, quæ
illius mortem imminemtem visa sunt
nunciare, de quibus in eius vita. Cæ-
terum, anno 1640 (qui Societati con-
firmatæ secularis fuit) cum Collegium
Romanum annum illum apparatione
variā celebraret, annuente Mutio Vi-
tellescho Præposito Generali, etiam
Cardinalium Societatis effigies istic
Propositæ sunt, nempe Francisci To-
leri, Roberti Bellarmini, & Petri
Pazmany. Et huius quidem hæc est
epigraphe: *Petrus Cardinalis Pazmany
Societatis IESV.* Spectantur illæ ima-
gines in Romani Collegij aditu
etiamnum. Scripsere de illo Alegam-
be in Bibliotheca scriptorum Societa-
tis, Ioannes Nieremberg in viris il-
lustribus, & Marraccius in purpura
Mariana.

FRAN-

FRANCISCVS
DIAZ COAD.

Hispanus
Compluti.
19. Mart.
1604.
ætat. 32.

Infans lo-
quutus.

Regula.

Charitas.

DE hoc testati sunt Pater & Ma-
ter, illum cum infans à Matris
pectore penderet, videretque Patrem
strictum ferrum in Matrem furemter
torquere, obiectâ maniculâ repente ac
primò locutum dixisse: *Que hæc Pa-
dre? Quid agis Pater?* Ita Patris furo-
rè admiratione infantis locuti repres-
sum. Compluti valetudinarij minister
factus, vitam duxit ad omnes chari-
tatis ac legum nostrarum apices ap-
primè attentam, nonsecus atque si le-
ges nostræ diuinò decalogo essent præ-
ceptæ. Saucium cuiusdam & sordibus
plenum oculum cum lineolo exter-
geret, videretque infirmo id magno
dolori esse, linguâ ita blandè extorsit
ut eum breui restituerit. Diuinæ præ-
sentia memoria diuinæ Matris ac S.
Iosephi cultus nobilia illi fuere instru-
menta ad perfectam virtutem. Anno
1604. ruri charo suo in valetudinarij
cura socio dixit, sibi vitæ annum non

integrum superesse. Eidem Martio in-
eunte iam æger dixit id quod anno
superiore dixerat euenturum, seque
die S. sui Iosephi migraturū ē vita. In-
terea illū rogauit ut taceret, atq; ora-
ret: id certò in futurū ut dixerat. Petro
Garcia medico clam dixit, se die S.
Iosephi moriturum. ita sibi esse di-
ctum à Virgine Matre, *qua ibi stat*, in-
quiebat, & certum locum cubiculi
commonstrabat. Rogabat ergò ut pre-
tiosa sibi non præscriberet sed illa quæ
molesta sunt & vilissimè constant.
Consulendum esse Collegij paupertati.
Ipso die, Sacramentis iam antea
procuratus; cum putaretur mors ad-
huc procul abesse, vsit ut P. Minister
accerferetur ad migrantis animam
commendandam. Parum id quidem
opportunum visum nocte intempestâ,
nec apparente periculo, adfuit tamen
accitus Pater, ac petitam à Francisco
animæ commendationem recitauit,
& æger felicem animam tunc egit
cum preces illas P. Minister absolue-
ret. Scripsit hæc de Francisco Pater
ille Alphonsus Ezquerrera, de quo
nos alibi.

S. Iosephi.

Mors.
B. V.

Paupertas.

XX. DIE MARTII.

P. IACOBVS
TYRIUS.

20. Mar.
Scorus Ro-
mæ. 1597.
Studia.

S. P. Ignat.

IN huius cum adhuc puer primam
litteraturam condisceret, capite ac
vultu radij quidam emicantes fre-
quenter conspecti fuisse dicuntur. Ei-
dem in Collegio Romano Logicæ o-
peram nauanti (ut ipse id falsus est
triduo ante mortem ei, apud quem
totius vitæ conscientiam expiauit, &
conscientiæ suæ rationes pro more in-
trospectienti) ante decem ferè annos,
tunc iam mortuus S. Pater Ignatius

apparuit; acriterque coarguit, quòd
languente primo ardore, aliquid ex
orandi tempore ad studendum decer-
peret, furto ignobili; plurisque face-
ret scientiam quàm virtutem. Tunc
verò Iacobus accessorium ut vocant
principali, studia virtuti coniunxit
quidem, sed postposuit; factus postea
Germaniæ Assistent, sub vitæ finem
videre sibi visus est per quietem, se
cum eo qui sibi sacrificanti ministraba-
bat Adamo Vuakob coadiutore pere-
grè proficisci, & Adamo breui post 15.
Martij extincto, ipse quoque se ad pe-
regrinationem, siue ad Patriam po-
tius,

Oratio.

Virtus pro
studij.

Mors.

V 2

tius,